

Iosif, la conducerea Egiptului

Textul de memorat: „Faraon a zis lui Iosif: «Uite, îți dau stăpânire peste toată țara Egiptului.»”
(Geneza 41:41)

Duminică, 12 iunie – Ascensiunea lui Iosif

- Geneza 41:37-57; 37.** Cuvintele acestea au plăcut lui faraon și tuturor slujitorilor lui.
 38. Și faraon a zis slujitorilor săi: „Am putea noi oare să găsim un om ca acesta, care să aibă în el Duhul lui Dumnezeu?”
 39. Și faraon a zis lui Iosif: „Fiindcă Dumnezeu ți-a făcut cunoscut toate aceste lucruri, nu este nimeni care să fie atât de priceput și atât de înțelept ca tine.
 40. Te pun mai mare peste casa mea, și tot poporul meu va asculta de poruncile tale. Numai scaunul meu de domnie mă va ridica mai presus de tine.”
 41. Faraon a zis lui Iosif: „Uite, îți dau stăpânire peste toată țara Egiptului.”
 42. Faraon și-a scos inelul din deget și l-a pus în degetul lui Iosif; l-a îmbrăcat cu haine de in subțire și i-a pus un lanț de aur la gât.
 43. L-a suit în carul care venea după al lui și strigau înaintea lui: „În genunchi!” Astfel i-a dat faraon stăpânire peste toată țara Egiptului.
 44. Și a mai zis lui Iosif: „Eu sunt faraon! Dar fără tine nimeni nu va ridica mâna, nici piciorul în toată țara Egiptului.”
 45. Faraon a pus lui Iosif numele: Țafnat-Paeneah și i-a dat de nevastă pe Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On. Și Iosif a pornit să cerceteze țara Egiptului.
 46. Iosif era în vârstă de treizeci de ani când s-a înfățișat înaintea lui faraon, împăratul Egiptului, și a plecat de la faraon și a străbătut toată țara Egiptului.
 47. În timpul celor șapte ani de rod, pământul a dat bucate din belșug.
 48. Iosif a strâns toate bucatele din acești șapte ani de belșug în țara Egiptului. A făcut provizii în cetăți, punând în fiecare cetate bucatele de pe câmpul dimprejur.
 49. Iosif a strâns grâu, ca nisipul mării, atât de mult că au încetat să-l mai măsoare, pentru că era fără măsură.
 50. Înaintea anilor de foamete i s-au născut lui Iosif doi fii, pe care i-a născut Asnat, fata lui Poti-Fera, preotul lui On.
 51. Iosif a pus întâiului născut numele Manase; „căci”, a zis el, „Dumnezeu m-a făcut să uit toate necazurile mele și toată casa tatălui meu.”
 52. Și celui de al doilea i-a pus numele Efraim; „căci”, a zis el, „Dumnezeu m-a făcut roditor în țara întristării mele.”
 53. Cei șapte ani de belșug care au fost în țara Egiptului au trecut.
 54. Și au început să vină cei șapte ani de foamete, așa cum vestise Iosif. În toate țările era foamete; dar în toată țara Egiptului era pâine.
 55. Când a flămânzit, în sfârșit, toată țara Egiptului, poporul a strigat la faraon să-i dea pâine. Faraon a spus tuturor egiptenilor: „Duceți-vă la Iosif și faceți ce vă va spune el.”
 56. Foametea bântuia în toată țara. Iosif a deschis toate locurile cu provizii și a vândut grâu egiptenilor. Foametea creștea din ce în ce mai mult în țara Egiptului.
 57. Și din toate țările venea lumea în Egipt ca să cumpere grâu de la Iosif; căci în toate țările era foamete mare.

Luni, 13 iunie – Iosif și frații lui, față-n față

2. **Geneza 42;** 1. Când a auzit Iacov că este grâu în Egipt, a zis fiilor săi: „Pentru ce stați și vă uitați unii la alții?”
2. Și a zis: „Iată, aud că este grâu în Egipt; coborâți-vă și cumpărați-ne grâu de acolo, ca să trăim și să nu murim.”
3. Zece frați ai lui Iosif s-au coborât în Egipt ca să cumpere grâu.
4. Iacov n-a trimis cu ei pe Beniamin, fratele lui Iosif, de teamă să nu i se întâmple vreo nenorocire.
5. Fiii lui Israel au venit să cumpere și ei grâu, împreună cu cei ce veneau pentru același lucru; căci în Canaan era foamete.
6. Iosif era mai mare în țară; el vindea grâu la tot poporul din țară. Frații lui Iosif au venit și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.
7. Iosif, cum a văzut pe frații săi, i-a cunoscut; dar s-a făcut că le este străin, le-a vorbit aspru și le-a zis: „De unde veniți?” Ei au răspuns: „Venim din țara Canaan ca să cumpărăm merinde.”
8. Iosif a cunoscut pe frații săi, dar ei nu l-au cunoscut.
9. Iosif și-a adus aminte de visele pe care le visase cu privire la ei și le-a zis: „Voi sunteți iscoade; ați venit numai ca să cercetați locurile slabe ale țării.”
10. Ei i-au răspuns: „Nu, domnul meu; robii tăi au venit să cumpere hrană.
11. Noi toți suntem fiii aceluiasi om; suntem oameni de treabă, robii tăi nu sunt iscoade.”
12. El le-a zis: „Ba nu; ați venit să cercetați locurile slabe ale țării.”
13. Ei au răspuns: „Noi, robii tăi, suntem doisprezece frați, fii ai aceluiasi om, din țara Canaan; și iată, cel mai tânăr este azi cu tatăl nostru, iar unul nu mai este în viață.”
14. Iosif le-a zis: „V-am spus că sunteți iscoade.
15. Iată cum veți fi încercați: Pe viața lui faraon că nu veți ieși de aici până nu va veni fratele vostru cel tânăr!
16. Trimiteți pe unul din voi să aducă pe fratele vostru; iar voi, rămâneți la opreală. Cuvintele voastre vor fi puse astfel la încercare și voi știți dacă adevărul este cu voi sau nu; altfel, pe viața lui faraon că sunteți niște iscoade.”
17. Și i-a aruncat pe toți, trei zile, în temniță.
18. A treia zi, Iosif le-a zis: „Faceți lucrul acesta și veți trăi. Eu mă tem de Dumnezeu!
19. Dacă sunteți oameni de treabă, să rămână unul din frații voștri închis în temnița voastră; iar ceilalți plecați luați grâu ca să vă hrăniți familiile
20. și aduceți-mi pe fratele vostru cel tânăr, pentru ca vorbele voastre să fie puse astfel la încercare și să scăpați de moarte.” Și așa au făcut.
21. Ei au zis atunci unul către altul: „Da; am fost vinovați față de fratele nostru; căci am văzut neliniștea sufletului lui când ne ruga și nu l-am ascultat! Pentru aceea vine peste noi necazul acesta.”
22. Ruben a luat cuvântul și le-a zis: „Nu vă spuneam eu să nu faceți o astfel de nelegiuire față de băiatul acesta? Dar n-ați ascultat. Acum iată că ni se cere socoteală pentru sângele lui.”
23. Ei nu știau că Iosif îi înțelegea, căci vorbea cu ei printr-un tălmaci.
24. Iosif a plecat la o parte de la ei ca să plângă. În urmă s-a întors și le-a vorbit; apoi a luat dintre ei pe Simeon și a pus să-l lege cu lanțuri în fața lor.
25. Iosif a poruncit să li se umple sacii cu grâu, să pună argintul fiecăruia în sacul lui și să li se dea merinde pentru drum. Și așa s-a făcut.
26. Ei și-au încărcat grâul pe măgari și au plecat.
27. Unul din ei și-a deschis sacul ca să dea nutreț măgarului în locul unde au mas peste noapte. A văzut argintul la gura sacului
28. și a zis fraților săi: „Argintul meu mi s-a dat înapoi și iată-l în sacul meu.” Atunci li s-a tăiat inima; și au zis unul altuia tremurând: „Ce ne-a făcut Dumnezeu?”
29. S-au întors la tatăl lor, Iacov, în țara Canaan, și i-au istorisit tot ce li se întâmplase. Ei au zis:
30. „Omul acela, care este domnul țării, ne-a vorbit aspru și ne-a luat drept iscoade.
31. Noi i-am spus: „Suntem oameni de treabă, nu suntem iscoade.
32. Suntem doisprezece frați, fii ai tatălui nostru; unul nu mai este, și cel mai tânăr este azi cu tatăl nostru în țara Canaan.”
33. Și omul acela, care este domnul țării, ne-a zis: „Iată cum voi cunoaște dacă sunteți oameni de treabă. Lăsați la mine pe unul din frații voștri, luați merinde pentru familiile voastre, plecați
34. și aduceți-mi pe fratele vostru cel tânăr. Voi știți astfel că nu sunteți iscoade, ci sunteți oameni de treabă; apoi vă voi da înapoi pe fratele vostru și veți putea să străbateți țara în voie.”

35. Când și-au golit sacii, iată că legătura cu argintul fiecăruia era în sacul lui. Ei și tatăl lor au văzut legăturile cu argintul și s-au temut.
36. Tatăl lor, Iacov, le-a zis: „Voi mă lipsiți de copii: Iosif nu mai este, Simeon nu mai este și voiți să luați și pe Benjamin. Toate acestea pe mine mă lovesc!”
37. Ruben a zis tatălui său: „Să-mi omori pe amândoi fiii mei, dacă nu-ți voi aduce înapoi pe Benjamin; dă-l în mâna mea și ți-l voi aduce înapoi.”
38. Iacov a zis: „Fiul meu nu se poate coborî împreună cu voi; căci fratele lui a murit, și el a rămas singur; dacă i s-ar întâmpla vreo nenorocire în călătoria pe care o faceți, cu durere îmi veți coborî perii mei cei albi în Locuința morților.”

Romani 5:7-11; 7. Pentru un om neprihănit cu greu ar muri cineva; dar pentru binefăcătorul lui, poate că s-ar găsi cineva să moară.

8. Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.

9. Deci cu atât mai mult acum, când suntem socotiți neprihăniți, prin sângele Lui, vom fi mântuiți prin El de mânia lui Dumnezeu.

10. Căci, dacă atunci când eram vrăjmași, am fost împăcați cu Dumnezeu, prin moartea Fiului Său, cu mult mai mult acum, când suntem împăcați cu El, vom fi mântuiți prin viața Lui.

11. Și nu numai atât, dar ne și bucurăm în Dumnezeu, prin Domnul nostru Isus Hristos, prin care am căpătat împăcarea.

Marti, 14 iunie – Iosif și Benjamin

3. Geneza 43; 1. Foametea bântuia greu în țară.

2. Când au isprăvit de mâncat grâul pe care-l aduseseră din Egipt, Iacov a zis fiilor săi: „Duceți-vă iarăși și cumpărați-ne ceva merinde.”

3. Iuda i-a răspuns: „Omul acela ne-a spus curat: „Să nu-mi mai vedeți fața, dacă fratele vostru nu va fi cu voi.”

4. Dacă vrei deci să trimiți pe fratele nostru cu noi, ne vom coborî și-ți vom cumpăra merinde.

5. Dar dacă nu vrei să-l trimiți, nu ne vom coborî, căci omul acela ne-a spus: „Să nu-mi mai vedeți fața, dacă fratele vostru nu va fi cu voi!”

6. Israel a zis atunci: „Pentru ce mi-ați făcut un astfel de rău și ați spus omului acela că mai aveți un frate?”

7. Ei au răspuns: „Omul acela ne-a întrebat despre noi și familia noastră și a zis: „Mai trăiește tatăl vostru? Mai aveți vreun frate?” Și noi am răspuns la întrebările acestea. Puteam noi să știm că are să zică: „Aduceți pe fratele vostru?””

8. Iuda a zis tatălui său, Israel: „Trimite copilul cu mine, ca să ne sculăm și să plecăm, și vom trăi și nu vom muri, noi, tu și copiii noștri.

9. Răspund eu pentru el; ai să-l ceri înapoi din mâna mea. Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine și dacă nu-l voi pune înaintea ta, vinovat să fiu față de tine pentru totdeauna.

10. Căci dacă n-am mai fi zăbovit, de două ori ne-am fi întors până acum.”

11. Israel, tatăl lor, le-a zis: „Fiindcă trebuie, faceți așa. Luați-vă în saci ceva din cele mai bune roade ale țării, ca să duceți un dar omului acela, și anume: puțin leac alinător și puțină miere, mirodenii, smirnă, fistic și migdale.

12. Luați cu voi argint îndoit și duceți înapoi argintul pe care vi-l pusese la gura sacilor: poate că a fost o greșeală.

13. Luați și pe fratele vostru, sculați-vă și întoarceți-vă la omul acela.

14. Dumnezeu cel Atotputernic să vă facă să căpătați trecere înaintea omului acela și să lase să se întoarcă împreună cu voi pe celălalt frate al vostru și pe Benjamin! Iar eu, dacă trebuie să fiu lipsit de copiii mei, lipsit să fiu!”

15. Au luat darul; au luat cu ei argint îndoit, precum și pe Benjamin; s-au sculat, s-au coborât în Egipt și s-au înfățișat înaintea lui Iosif.

16. Cum a văzut Iosif pe Benjamin cu ei, a zis economului său: „Bagă pe oamenii aceștia în casă, taie vite și gătește; căci oamenii aceștia au să mănânce cu mine la amiază.”

17. Omul acela a făcut ce-i poruncise Iosif și a dus pe oamenii aceia în casa lui Iosif.

18. Ei s-au temut când au văzut că-i bagă în casa lui Iosif și au zis: „Ne bagă înăuntru din pricina argintului pus în sacii noștri data trecută; vor să se năpustească peste noi, ca să ne ia robi și să pună mâna pe măgarii noștri.”
19. S-au apropiat de economul casei lui Iosif și au intrat în vorbă cu el la ușa casei;
20. și au zis: „Domnule, noi ne-am mai coborât o dată aici, ca să cumpărăm merinde.
21. Apoi, când am ajuns la locul unde trebuia să rămânem peste noapte, ne-am deschis sacii; și iată că argintul fiecăruia era la gura sacului său, argintul nostru, după greutatea lui: și l-am adus înapoi cu noi.
22. Am adus și alt argint, ca să cumpărăm merinde. Nu știm cine a pus argintul în sacii noștri.”
23. Economul a răspuns: „Fiți pe pace! Nu vă temeți de nimic. Dumnezeu vostru, Dumnezeu tatălui vostru, v-a pus pe ascuns o comoară în saci. Argintul vostru a trecut prin mâinile mele.” Și le-a adus și pe Simeon.
24. Omul acesta i-a băgat în casa lui Iosif; le-a dat apă de și-au spălat picioarele; a dat și nutreț măgarilor lor.
25. Ei și-au pregătit darul până la venirea lui Iosif, la amiază; căci aflaseră că au să mănânce la el.
26. Când a ajuns Iosif acasă, i-au dat darul pe care i-l aduseseră și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.
27. El i-a întrebat de sănătate; și a zis: „Bătrânul vostru tată, de care ați vorbit, este sănătos? Mai trăiește?”
28. Ei au răspuns: „Robul tău, tatăl nostru, este sănătos; trăiește încă.” Și s-au plecat și s-au aruncat cu fața la pământ.
29. Iosif a ridicat ochii; și, aruncând o privire spre fratele său Beniamin, fiul mamei sale, a zis: „Acesta este fratele vostru cel tânăr despre care mi-ați vorbit?” Și a adăugat: „Dumnezeu să aibă milă de tine, fiule!”
30. Iosif a isprăvit repede, căci i se rupea inima pentru fratele său și simțea nevoia să plângă; a intrat degrabă într-o odaie și a plâns acolo.
31. După ce s-a spălat pe față, a ieșit din odaie; și, silindu-se să se stăpânească, a zis: „Aduceți de mâncare!”
32. Au adus de mâncare lui Iosif deoparte, și fraților lui deoparte; egiptenilor, care mâncau cu el, le-au adus, de asemenea, mâncare deoparte; căci egiptenii nu puteau să mănânce cu evreii, fiindcă lucrul acesta pentru ei este o urâciune.
33. Frații lui Iosif s-au așezat la masă în fața lui: de la întâiul născut, după dreptul lui de întâi născut, și până la cel mai tânăr, așezați după vârstă; și se uitau unii la alții cu mirare.
34. Iosif a pus să le dea din bucatele care erau înaintea lui; iar Beniamin a căpătat de cinci ori mai mult decât ceilalți. Și au băut și s-au înveselit împreună cu el.

Miercuri, 15 iunie – Paharul pentru ghicit

4. **Geneza 44; 1.** Iosif a dat următoarea poruncă economului casei lui: „Umple cu merinde sacii oamenilor acestora, cât vor putea să ducă, și pune argintul fiecăruia la gura sacului său.
2. Să pui și paharul meu, paharul de argint, la gura sacului celui mai tânăr, împreună cu argintul convenit pentru prețul grâului lui.” Economul a făcut cum îi poruncise Iosif.
3. Dimineața, cum s-a crăpat de ziuă, au dat drumul oamenilor acestora împreună cu măgarii lor.
4. Dar abia ieșiseră din cetate și nu se depărtaseră deloc de ea, când Iosif a zis economului său: „Scoală-te, aleargă după oamenii aceia; și, când îi vei ajunge, să le spui: „Pentru ce ați răsplătit binele cu rău?”
5. De ce ați furat paharul din care bea domnul meu și de care se slujește pentru ghicit? Rău ați făcut că v-ați purtat astfel.”
6. Economul i-a ajuns și le-a spus aceste cuvinte.
7. Ei i-au răspuns: „Domnule, pentru ce vorbești astfel? Să ferească Dumnezeu pe robii tăi să fi săvârșit o asemenea faptă!
8. Iată, noi ți-am adus din țara Canaanului argintul pe care l-am găsit la gura sacilor noștri; cum am fi putut să furăm argint sau aur din casa domnului tău?”
9. Să moară acela dintre robii tăi la care se va găsi paharul, și noi înșine să fim robi ai domnului nostru!”

10. El a zis: „Fie după cuvintele voastre! Acela la care se va găsi paharul să fie robul meu; iar voi veți fi nevinovați.”
11. Îndată și-a coborât fiecare sacul la pământ. Fiecare și-a deschis sacul.
12. Economul i-a scotocit, începând cu cel mai în vârstă și sfârșind cu cel mai tânăr; și paharul a fost găsit în sacul lui Benjamin.
13. Ei și-au rupt hainele, și-a încărcat fiecare măgarul și s-au întors în cetate.
14. Iuda și frații lui au ajuns la casa lui Iosif, pe când era el încă acolo, și s-au aruncat cu fața la pământ înaintea lui.
15. Iosif le-a zis: „Ce faptă ați făcut? Nu știți că un om ca mine are putere să ghicească?”
16. Iuda a răspuns: „Ce să mai spunem domnului nostru? Cum să mai vorbim? Cum să ne mai îndreptăm? Dumnezeu a dat pe față nelegiuirea robilor tăi. Iată-ne robi ai domnului nostru: noi și acela la care s-a găsit paharul.”
17. Dar Iosif a zis: „Să mă ferească Dumnezeu să fac așa ceva! Omul la care s-a găsit paharul va fi robul meu; dar voi suiți-vă înapoi în pace la tatăl vostru.”
18. Atunci Iuda s-a apropiat de Iosif și a zis: „Te rog, domnul meu, dă voie robului tău să spună o vorbă domnului meu și să nu te mâni pe robul tău! Căci tu ești ca faraon.
19. Domnul meu a întrebat pe robii săi, zicând: „Mai trăiește tatăl vostru și mai aveți vreun frate?”
20. Noi am răspuns domnului meu: „Avem un tată bătrân și un frate tânăr, copil făcut la bătrânețea lui; băiatul acesta avea un frate care a murit și care era de la aceeași mamă; el a rămas singur, și tatăl lui îl iubește.”
21. Tu ai spus robilor tăi: „Aduceți-l la mine ca să-l văd cu ochii mei.”
22. Noi am răspuns domnului meu: „Băiatul nu poate părăsi pe tatăl său; dacă-l va părăsi, tatăl său are să moară.”
23. Tu ai spus robilor tăi: „Dacă nu se va coborî și fratele vostru împreună cu voi, să nu-mi mai vedeți fața.”
24. Când ne-am suit la tatăl meu, robul tău, i-am spus cuvintele domnului meu.
25. Tatăl nostru a zis: „Duceți-vă iarăși să ne cumpărați ceva merinde.”
26. Noi am răspuns: „Nu putem să ne ducem; dar dacă fratele nostru cel tânăr va fi cu noi, ne vom duce; căci nu putem vedea fața omului aceluia decât dacă fratele nostru cel tânăr va fi cu noi.”
27. Robul tău, tatăl nostru, ne-a zis: „Voi știți că nevasta mea mi-a născut doi fii.
28. Unul a ieșit de la mine și cred că a fost sfâșiat negreșit de fiare, căci nu l-am mai văzut până astăzi.
29. Dacă-mi mai luați și pe acesta și i se va întâmpla vreo nenorocire, cu durere îmi veți coborî bătrânețile în Locuința morților.”
30. Acum, dacă mă voi întoarce la robul tău, tatăl meu, fără să avem cu noi băiatul de sufletul căruia este nedezipit sufletul lui,
31. el are să moară când va vedea că băiatul nu este; și robii tăi vor coborî cu durere în Locuința morților bătrânețile robului tău, tatăl nostru.
32. Căci robul tău s-a pus chezaș pentru copil și a zis tatălui meu: „Dacă nu-l voi aduce înapoi la tine, vinovat să fiu pentru totdeauna față de tatăl meu.”
33. Îngăduie, dar, te rog, robului tău să rămână în locul băiatului, ca rob al domnului meu; iar băiatul să se suie înapoi cu frații săi.
34. Cum mă voi putea sui eu la tatăl meu, dacă băiatul nu este cu mine? Ah! să nu văd mâhnirea tatălui meu!”

Romani 5:8; *Dar Dumnezeu Își arată dragostea față de noi prin faptul că, pe când eram noi încă păcătoși, Hristos a murit pentru noi.*

Joi, 16 iunie – „Eu sunt Iosif!”

5. **Geneza 45;** 1. Iosif nu s-a mai putut stăpâni înaintea tuturor celor ce-l înconjurau. Și a strigat: „Scoateți afară pe toată lumea.” Și n-a mai rămas nimeni cu Iosif, când s-a făcut cunoscut fraților săi.
2. A izbucnit într-un plâns așa de tare că l-au auzit egiptenii și casa lui faraon.
3. Iosif a zis fraților săi: „Eu sunt Iosif! Mai trăiește tatăl meu?” Dar frații lui nu i-au putut răspunde, așa de încremeniți rămăseseră înaintea lui.

4. Iosif a zis fraților săi: „Apropiati-vă de mine.” Și ei s-au apropiat. El a zis: „Eu sunt fratele vostru Iosif, pe care l-ați vândut ca să fie dus în Egipt.
5. Acum, nu vă întristați și nu fiți mâhniți că m-ați vândut ca să fiu adus aici, căci ca să vă scap viața m-a trimis Dumnezeu înaintea voastră.
6. Iată sunt doi ani de când bântuie foametea în țară; și încă cinci ani nu va fi nici arătură, nici seceriș.
7. Dumnezeu m-a trimis înaintea voastră ca să vă rămână sămânța vie în țară și ca să vă păstreze viața printr-o mare izbăvire.
8. Așa că nu voi m-ați trimis aici, ci Dumnezeu; El m-a făcut ca un tată al lui faraon, stăpân peste toată casa lui și cârmuitorul întregii țări a Egiptului.
9. Grăbiți-vă de vă suiți la tatăl meu și spuneți-i: „Așa a vorbit fiul tău Iosif: „Dumnezeu m-a pus domn peste tot Egiptul; coboară-te la mine și nu zăbovi!
10. Vei locui în ținutul Gosen și vei fi lângă mine tu, fiii tăi și fiii fiilor tăi, oile tale și boii tăi și tot ce este al tău.
11. Acolo te voi hrăni, căci vor mai fi încă cinci ani de foamete; și astfel nu vei pieri tu, casa ta și tot ce este al tău.
12. Voi vedeți cu ochii voștri, și fratele meu Benjamin vede cu ochii lui că eu însumi vă vorbesc.
13. Istorisiți tatălui meu toată slava pe care o am în Egipt și tot ce ați văzut; și aduceți aici cât mai curând pe tatăl meu.”
14. El s-a aruncat pe gâtul fratelui său Benjamin și a plâns; și Benjamin a plâns și el pe gâtul lui.
15. A îmbrățișat, de asemenea, pe toți frații lui, plângând. După aceea, frații lui au stat de vorbă cu el.
16. S-a răspândit vestea în casa lui faraon că au venit frații lui Iosif; lucrul acesta a plăcut lui faraon și slujitorilor lui.
17. Faraon a zis lui Iosif: „Spune fraților tăi: „Iată ce să faceți: Încărcați-vă dobitoacele și plecați în țara Canaanului;
18. luați pe tatăl vostru și familiile voastre și veniți la mine. Eu vă voi da ce este mai bun în țara Egiptului și veți mânca grăsimile țării.
19. Ai poruncă să le spui: „Așa să faceți! Luați-vă din țara Egiptului care pentru pruncii voștri și pentru nevestele voastre; aduceți pe tatăl vostru și veniți.
20. Să nu vă pară rău de ceea ce veți lăsa; căci tot ce este mai bun în țara Egiptului va fi pentru voi.”
21. Fiii lui Israel au făcut așa. Iosif le-a dat care, după porunca lui faraon; le-a dat și merinde pentru drum.
22. Le-a dat la toți haine de schimb, iar lui Benjamin i-a dat trei sute de sicli de argint și cinci haine de schimb.
23. Tatălui său i-a trimis zece măgari încărcăți cu ce era mai bun în Egipt și zece măgărițe încărcate cu grâu, pâine și merinde, pentru ca să aibă pe drum.
24. Apoi a dat drumul fraților săi, care au plecat; și le-a zis: „Să nu vă certați pe drum.”
25. Ei au ieșit din Egipt și au ajuns în țara Canaanului, la tatăl lor, Iacov.
26. Și i-au spus: „Iosif tot mai trăiește și chiar el cârmuiește toată țara Egiptului.” Dar inima lui Iacov a rămas rece, pentru că nu-i credea.
27. Când i-au istorisit însă tot ce le spusese Iosif și a văzut carele pe care le trimisese Iosif ca să-l ducă, duhul tatălui lor, Iacov, s-a înviorat.
28. Și Israel a zis: „Destul! Fiul meu Iosif tot mai trăiește! Vreau să mă duc să-l văd înainte de moarte.”